

ETISKE RETNINGSLINJER FOR HELSEPERSONELL I NORSK IDRETT

Vedtatt av Idrettsstyret (2019-2021) i sak 34, møte nr. 5, 20.-21. november 2019.

I idrett ser man at det kan forekomme konflikt mellom hensyn til prestasjon på den ene siden og hensyn til helse på den andre. Retningslinjene skal tjene som rettesnor i behandling av idrettsutøvere på alle nivå.

1. Helsepersonell skal verne utøvernes helse, gjennom å forebygge sykdom og skade og å hjelpe syke eller skadde utøvere til å gjenvinne sin helse. Utøvernes helse skal ligge til grunn for helsepersonellets valg og råd.
2. Behandlinger som utelukkende har som mål å øke idrettsprestasjoner ligger ikke innenfor helsepersonellets oppgaver.
3. Helsepersonell skal ivareta den enkelte utøvers helse og integritet gjennom samarbeid med utøveren og ev. foresatte. Samarbeidet skal bygge på tilrettelagt og god informasjon.
4. Helsepersonellet skal bevare taushet og vise diskresjon overfor det vedkommende får vite om både helsemessige og personlige forhold. Den etiske plikt til taushet og diskresjon kan være mer omfattende enn den lovgitte. Utlevering av informasjon til andre enn utøver og eventuelt foresatte, må ha bakgrunn i utøverens samtykke. Utøvers samtykke fritar ikke helsepersonell for å utøve etisk ansvar.
5. Helsepersonell skal ved undersøkelse, behandling og rehabilitering kun ta i bruk forsvarlige metoder. Dersom helsepersonellet selv ikke har den nødvendige kompetansen, skal vedkommende sørge for at utøveren kommer under annen kyndig behandling.
6. Helsepersonell må ikke la seg presse til å bruke medisinske metoder som ikke er faglig forsvarlige.
7. Når utøveren, foresatte eller trenere ønsker aktivitet som helsepersonell mener truer utøverens helse, har helsepersonellet en plikt til å si fra til utøveren, eventuelt foresatte.
8. Helsepersonell oppfordres til å medvirke til at allmennheten og myndigheter får saklig informasjon om etiske dilemma i idrettsmedisinen, i særdeleshet om helsemessige gevinster av idrett og risiko for mulige helsetap som følge av deltagelse over tid.
9. God praksis blir til i samarbeid mellom helsepersonell, utøvere, trenere og foresatte. Når helsepersonell avdekker helseskadelig praksis, har helsepersonellet et ansvar for å løfte problemet fram for rette vedkommende og for ansvarlig organisasjon.